

TEZAUUR LITURGIC

11 APRILIE

PARACLISUL SF. IERARH-MUCENIC ANTIPA, EPISCOPUL PERGAMULUI



ATENA, 2020



Παρακλητικός Κανών στον Άγιον Ιερομάρτυρα Αντίπα Επίσκοπο Περγάμου

Ψαλμός ρμβ' (142)

Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο
ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

ΗΧΟΣ Δ' Ο υψωθείς εν τω Σταυρώ
Τον ισαπόστολον Χριστού ιεράρχην, και αθλητήν
παναληθή του Σωτηρος, και ιατρόν πανάριστον των
νόσων και εν ωδαις, άπανταις τιμήσωμεν, προς αυτόν
εκβοώντες 'πρόφθασον και λύτρωσαι, της οδόντων
οδύνης 'της αφορήτου ίνα σε αεί, ως ευεργέτην
Αντίπα γεραίρωμεν.

Δόξα . Όμοιον.

Τον της Περγάμου ιεράρχην φανώτον, και
μαργαρίτην του Χριστού πανυπέριτον, Αντίπαν τον
αιίδιμον οδόντων ιατρόν. Πάντες ευφημήσωμεν,
προς αυτόν εκβοώντες, πρόφθασον και λύτρωσαι, της
τοιαύτης ανάγκης • μη παραβλέψης δέησιν οικτράν,
των προσφυγόντων τη σκέπη σου άγιε.

Και νύν.

Τη Θεοτόκω εκτενώς νυν προσδράμωμεν, αμαρτωλοί
και ταπεινοί και προσπέσωμεν, εν μετανοία
κράζοντες εκ βάθους ψυχής. Δέσποινα βοήθησον, εφ

ημίν σπλαγχνισθείσα, σπεύσον απολλύμεθα υπό πλήθους παισμάτων. Μη αποστρέψης σους δούλους κενούς. Σε γαρ και μόνην ελπίδα κεκτήμεθα.

Ψαλμός Ν' (50)

Ἦχος πλ. Δ' Ωδή α' Υγρὰν διοδεύσας
«Περγάμου τον πρόεδρον Αντίπα μέλπω»

Πολύ νυν οδύνη περιπεσών, οδοντοαλγίας, σοι προστρέχω τω ιατρῷ, Αντίπα τρισμάκαρ εκβοών σοι , την θεραπεία μοι βράβευσον ἅγιε.

Εδέξω βραβεῖα χειρὶ Θεοῦ, νικήσας την πλάνην, ὦ Αντίπα ιερουργέ, και παύεις οδόντων τας οδύνας, τοις προσκαλουμένοις σου το θείον ὄνομα.

Ρευμάτων βορβόρου με δυσωπῶ, παθῶν ψυχοφθῶρων, και οδόντων της χαλεπῆς, Αντίπα θεράπευσον οδύνης και καχεκτοῦνται επίσκεψη ἅγιε.

Γενού μοι προστάτης και ιατρός, εν νόσοις Αντίπα και οδύνης της χαλεπῆς, οδόντων με λύτρωσαι τρισμάκαρ, και γαρ πλουσίως την χάριν απείληφας.

Θεοτοκίον.

Αγία Παρθένε μητήρ Θεοῦ, δυσώπει απαύστως τον Υἱόν σου υπέρ ημών, τω πίστει και πόθῳ σε τιμώντων, και της οδόντων οδύνης με λύτρωσαι.

Ωδή γ' Ουρανίας Αψίδος

Μυροβλύτα Αντίπα, τα της ψυχής ίασαι, πάθη και οδόντων με νόσου τάχος θεράπευσον, όπως γεργαίρω σε, και εκτελώ σου εκ πόθου την πανέορτον, ω ιεροαθλε.

Οδηγόν και προστάτην, προς τον Θεόν ένδοξε, πάντες προβαλλόμεθα μάκαρ και ικετεύομεν, οδύνης λύτρωσαι, της των οδόντων και πάσης, νόσου και κακώσεως τη μεσιτεία σου.

Υπεξήλθες γενναίως, αυτομολών πάνσοφε, προς το της αθλήσεως στάδιον και κατήσχυνας , τον υπερήφανον , και τω τη νίκης στεφάνω, προς Χριστού κεκόσμησαι Αντίπα ένδοξε.

Θεοτοκίον

Την πυρίμορφον χαίρε, του παντουργού σκήνωμα, άνθος μυστικού παραδείσου, χαίρε ηδύπνοον, παρέχων άπασι, την μυστική ευωδίαν, τοις σε μακαρίζουσι και μεγαλύνουσι.

Διάσωσον, της των οδόντων δεινής ημών καχεξίας, ιερομάρτυς Χριστού Αντίπα, τους πόθω προστρέχοντας, της σκέπη σου τη θερμή και αγία.

Επίβλεψον εν ευμενεία πανύμνητε Θεοτόκε, επί την εμήν χαλεπήν του σώματος κάκωσιν, και ίασαι της ψυχής μου το άλγος.

Κάθισμα Ἦχος β' Πρεσβεία Θερμή

Προστάτης θερμός υπάρχεις και υπέρμαχος , τοις πόθω αεί τη σκέπη σου προστρέχουσιν, ω Αντίπα ιερόαθλε, και βοώσι σοι άγιε, της των οδόντων λύτρωσαι ημάς, πικράς οδύνης και πάσης κακώσεως.

Ωδή δ' Εισακήκοα Κύριε.

Ο ναός σου πανίερε, βρύει τας ίασεις πάσι τοις χρήζουσι, και οδόντων παύει κάκωσιν , των προσκαλουμένων σε εκ πίστεως.

Νοσημάτων παντοίων με , και της των οδόντων οδύνης ρύσαι με, ω Αντίπα ιερόαθλε, ίνα πόθω μέλπω σου τα θαύματα.

Πας προστρέχων τρισόλβιε, σου τη αντιλήψει λαμβάνει ίασιν, της οδόντων πικράς τύψεως, και γεραίρει πόθω σου τα θαύματα.

Θεοτοκίον.

Ρητών χαίρε το πλήρωμα, των προφητικών Χριστόν η κυήσασα, δι ου πλάνη πεφυγαδευται, και φως αληθείας πεφανέρωται.

Ωδή ε' Ίνα με τι απώσω.

Ο ναός σου τρισμάκαρ, ιατρείον τυγχάνει Χριστού τη χάριτι τυφλοί γαρ το βλέπειν, και βαδίζειν κωλοίς σαφώς δίδοται, και οδόντων παύει, πικράν οδύνην τοις εν πίστει, εισιούσιν Αντίπα μακάριε.

Εξιάσαι οξέως, πάθη πολυώδυνα Αντίπα ένδοξε, και την ευρωστίαν, τοις νοσοῦσι βραβεύεις εκάστοτε, και γαρ ο Δεσπότης, πλουσίαν χάριν σοι τρισμάκαρ, ιαμάτων Αντίπα δεδώρηται.

Δωραίς φωτοβόλοις, σου καταγλαίζεται το θείον τέμενος, εν αυτώ φοιτών γαρ, ουρανόθεν Αντίπα πανίερε, απελαύνεις νόσους, δαιμονικά στίφη απείργεις, και οδόντων παρέχεις την ίασιν.

Θεοτοκίον.

Ρήματι Αρχαγγέλου, Λόγον τον πανάγαθον εκυοφορήσας και η του Υψίστου κόρη, δύναμις σοι επεσκίασεν, όθεν ως μητέρα, Λόγου Θεού σε νύν ευλόγως, λογικαίς μελωδίαις γεραίρομεν.

Ωδή στ' Την δέησιν.

Ό έτοιμος, ιατρός των νοσοῦντων, και οδόντων της οδύνης ακέστωρ, θεραπευτής πάσης άλλης τε νόσου, και των ψυχών σωτηρίας επίσημος, προστάτης και πρέσβυς προς Θεόν, ο Αντίπας ο μέγας τιμάσθω μοι.

Νυγεισά σου, η ψυχή θείω βέλει, της γλυκειάς του Σωτήρος αγάπης, και το αυτού πολυπόθητον κάλλος, φανταζομένη διόλου προσέδραμες, οπίσω αυτού μαρτυρικώς, και αυτού νυν τρυφάς αγαλλόμενος.

Αγίως σου, διανύσας Αντίπα, τον ισάγγελον και ένθεον βίον, επί της γής, συναυλίζη Αγγέλοις, και νοσημάτων ελαύνεις κατήφειαν , οδόντων τε παύεις χαλεπήν, των πασχόντων οδύνην πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Νοσούσαν μου, ανιάτως Παρθένε, και τω δήγματι δεινώς πληγωθείσαν, του πονηρού την καρδιαν μου κόρη, τω δραστικώ σου φαρμάκω θεράπευσον, και σωσον με τον επί σοί, πεποιθότα πανάχραντε Δέσποινα.

Διάσωσον, της των οδόντων πικράς οδύνης, ιερόαθλε τρισμάκαρ Αντίπα, και παντοίας επιφοράς τους τιμώντας σε, ως έτοιμος βοηθός εν ανάγκαις.

Άχραντε, η δια λόγου τον Λόγον ανερμηνεύτως, επι εσχάτων των ημερών τεκούσα δυσώπησον , ως έχουσαν μητρικήν παρρησίαν.

Ήχος β' Προστασία

Ιατρέ της ψυχής και του σώματος άμισθε, της οδόντων οδύνης ακέστωρ σοφώτατε, ω Αντίπα ιερόαθλε, τους ικέτας σου ημάς, σπεύσον θεράπευσον ταχύ, τους κατ αμφω ασθενείς, και προς σε καταφεύγοντας, πράυνος τας οδύνας, σβέσον τας καταγιγίδας, των συνεχόντων ημάς δεινών, τη πρεσβεία σου προστρέχοντας.

Το Ευαγγέλιον (Ματθ . γ 1.5-8)

Τω καιρώ εκείνω, προσκαλεσάμενος ο Ιησούς τους δώδεκα Μαθητάς αυτού, έδωκεν αυτοίς εξουσίαν κατά πνευμάτων , ώστε εκβάλλειν αυτά, και θεραπεύειν πάσαν νόσον και πασαν μαλακίαν.

Τούτους απέστειλεν ο Ιησούς παραγγείλας αυτοίς, λέγων ' εις οδόν εθνών μη απέλθητε, και εις πόλιν Σαμαρειτών μη εισέλθητε. Πορεύεσθε δε μάλλον προς τα πρόβατα τα απολωλότα οίκου Ισραήλ. Πορευόμενοι δε κηρύσσετε, λέγοντες' 'Οτι ήγγικεν η βασιλεία των ουρανών. Ασθενούντας θεραπεύετε, λεπρούς καθαρίζετε, νεκρούς εγείρετε, δαιμόνια εκβάλλετε , δωρεάν ελάβετε, δωρεάν δότε.

Δόξα Πατρί και Υιώ κ Αγίω Πνεύματι

Ταις του ιεροάθλου, πρεσβείας, Ελεήμον, εξάλειψον τα πλήθη των ημών εγκλημάτων .

Και νυν και αεί και εις τους αιώνος των Αιώνων
Αμήν.

Ταις της Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ελεήμον , εξάλειψον τα πλήθη των εμών εγκλημάτων.

Στιχ. Ελέησον με ο Θεός, κατά το μέγα έλεός σου, και κατά το πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον το ανόμημά μου.

'Ηχος πλ. Β'

'Ολην αποθέμενοι εργάμου τον πρόεδρον, ιεροάθλων το κλέος, Αντίπαν τον πάνσοφον, οδόντων ακέστορα τον σοφώτατον, ασθενών έτοιμον, ιατρόν άμισθον, κατά χρέος ευφημήσωμεν, οι αρυόμενοι παρ αυτού αφθόνως ιάματα, και πόθω εκβοήσομεων προς αυτόν καρδίας ευθύτητι. Αντίπα τρισμάκαρ,

πανόλβιε θεράπων του Χριστού, εκ πάσης νόσου περίσῳζε, τους πιστῳς καλοῦντας σε.

Ωδὴ Ζ' Παῖδες Εβραίων

Τείνας τον νουν σου ιεράρχα, προς τον μόνον Θεόν τε και Δεσπότην, σῳς τρυφάς τας πολλάς υπέμεινας βασάνους , νυν δε ιάσαι άγιε, των οδόντων ημών πόνους.

Ινα σε πόθῳ ευφημούμεν, και τιμώνεν σου την μνήμη ῳ Αντίπα, τας οδύνας ημών θεράπευσον τρισμάκαρ, και των οδόντων ιάσιν, παράσχου των καλούντων.

Πύλαι ηνοιγήσαν σοι πόλου, ῳς βαδίσαντα οδόν του μαρτυρίου, και Αγγέλων χοροί, υπήντων σοι Αντίπα, αναβοώντες είσεθλε, εν αυλαίς ταις του Κυρίου.

Θεοτοκίον.

Άνοιξον πύλας μοι Παρθένε, παραδείσου ας έκλεισεν η Εύα και εντός με αγνή εισάγαγε βοώντα, ευλογημένος πάναγνε, ο καρπός της σής κοιλίας.

Ωδὴ Η' Τον εν όρει αγίῳ.

Νυν τα άνω κατώκησας Αντίπα, συν Αγγέλοις βασίλεια τον πάντων, Θεόν υμνών και σώζων τους καλουντας σε, εκ πικράς οδύνης, οδοντοαλγίας, ῳς ευμενής προστάτης.

Μνειαν Πάτερ ποιού των σε τιμώντων, και τελούντων την ευσημόν σου μνήμην, τας αιτήσεις πληρών και

λύων τας οδύνας, οδόντων και ουλών ημών, ιερόαθλε Αντίπα.

Εντρυφόντες θαυμάτων χαρακτήρος, του σεπτού σου Αντίπα καθ εκάστην, ευχαριστίους ύμνους σοι προσφέρωμεν, ακέστορι τω θίω, ανυμνολογούντες, Περγάμου μέγα κλέος.

Θεοτοκίον.

Χαίρε κούφη νεφέλη θεοτόκε, χαίρε στάμνα χρυσή του θείου μάννα, χαίρε η κλίμαξ πάντας η μετάγουσα, από γής προς πόλον, τους υμνολογούντας, του τόκου σου το ξένον.

Ωδή Θ' Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Λαμπρός και φεραυγής σου ο χαρακτήρ, της εικόνας Αντίπα αείμηστε , ως αληθώς, Κύριον δοξάσας γαρ ἐπὶ της γής, αυτό σε αντεδόξασε, χάριν δεδωκώς σοι τους δαψιλώς, παρέχειν τας ιάσεις τοις πόθῳ προσιούσι, και αιτουμένους σην αντίληψιν.

Παράσχου τοις τελούσι χαρμονικώς, σου την μνήμην Αντίπα αείμηστε, λύσιν πολλών ,παθών και παισιμάτων και δυσχερών, και αφορήτου λύτρωσαι, οδόντων οδύνης της καλεπής, όπως σε κατά χρέος, δοξάζωμεν απαύστως, και σην εικόνα ασπαζόμεθα.

Ως άστρον φαεινότατον η σεπτή, του σοφού ιεράρχου επέλαμψε μνήμη και γάρ, Κύριον εδόξασεν αληθώς, τοις θείοις αυτού μέλεσιν, όπως ολοκαύτωμα ιερόν, και νυν συν τοις Αγγέλοις, ευφραίνεται αξίως, υπερ ημων αεί δεόμενος.

Θεοτοκίον.

Φωνάς των οικετών σου ως αγαθή, μη παρίδης πανάμωμε Δέσποινα, αλλ εκτενώς, αιτήσαι τον πάντων Δημιουργόν, τω βασιλεί τα τρόπαια, και την ευρωστία την ψυχικήν, δωρήσασθαι Παρθένε, και θείας βασιλείας, την μετουσίαν και λαμπρότητα.

Αξιον εστιν ως αληθώς μακαρίζειν Σε την Θεοτόκον, την αιμακάριστον και παναμώμητον και μητέρα του Θεού ημών. Την τιμιωτέρα των Χερουβίμ, και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφείμ, την αδιαφθόρως, Θεόν Λόγον τεκούσαν, την όντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν.

Χάριν ιαμάτων παρα Θεού, ειληφώς Αντίπα, θεραπεύεις πάθη δεινά, διό τοις εν πίστει σε επικαλουμένοις, θεράπευσον οδόντων, το άλγος πάνσοφε.

Τον εν ιερέυσι θαυματουργόν, και εν αθληφόροις, απροσμάχητον βοηθόν, και τον της οδόντων οδύνης ελατήρα, Αντίπα τον γενναίον, πάντες τιμήσωμεν.

Έχοντες ναόν σου τον θαυμαστόν, Αντίπα τρισμάκαρ, ως προπύργιον οχυρον, προσφεύγομεν τουτω εν πόνοις των οδόντων, και επηρείας πάσης απολυτρούμεθα.

Σκέπε, φρούρει, φύλαττε αθλητά, τους υπό την σκέπην σου , καταφεύγοντας εκτενώς, και λύτρωσαι

τάκος οδόντων της οδύνης , ινα ως ευέρτην σε μεγαλύνομεν.

Πάσαι των Αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων η δωδεκάς, οι Αγίοι πάντες, μετά της Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εις το σωθήναι ημάς.

Ἦχος πλ. Β΄

Ελέησον ημάς Κύριε, ελέησον ημάς. Πάσης γάρ απολογίας απορούντες, ταύτην σοι την ικεσίαν, ως Δεσπότη οι αμαρτωλοί προσφέρομεν. Ελέησον ημάς. Δόξα Πατρί και Υἱω και Αγίω Πνεύματι.

Κύριε ελέησον ημάς. Επί σοί γάρ πεποιθήαμεν. Μη οργισθής ημίν σφόδρα, μηδέ μνησθής των ανομιών ημών. Αλλ' επίβλεψον και νυν ως εύσπλαχνος, και λύτρωσαι ημάς εκ των εκθρών ημών. Σύ γάρ ει Θεός ημών, και ημείς λαός σου. Πάντες έργα χειρών σου και το όνομά σου επικεκλήμεθα.

Και νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Της ευσπλαχνίας την πύλης, άνοιξον ημίν, ευλογημένη Θεοτόκε. Ελπίζοντες εις σε μή αστοχήσωμεν. Ρυσθείημεν διά σου των περιστάσεων. Σύ γάρ ει η σωτηρία του γένους των χριστιανών.

ΑΙΤΗΣΙΣ Ἦχος β' Ὅτε του ξύλου

Ἄγιε Αντίπα τω Χριστώ, νυν ο παριστάμενος σπεύσον ευχήν ποιήσασθαι, υπερ του ικέτου σου, ινα του

άλγους ρυσθῶ, των οδόντων ο δείλαιος• προς σε γάρ
προστρέχω, συ γαρ μόνος άγιε ως παρρησίαν
πολλήν, προς τον Ιησούν κεκτημένος, δύνασαι καμέ
απαλλάξαι, του οδυνηρου τούτου νοσήματος.

Δι ευχών ...

